

Čís. 4985.

Činnost družstva nelze rozšiřovati na nečleny.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1925, R I 324 25.)

Rejstříkový soud zamítl žádost společenstva s r. o., by byla zapsána změna stanov, poněvadž dle změny té by mohlo zboží družstva býti prodáváno a dodávky zadávány i nečlenu, což odporuje ustanovení Šu 1 zák. o společenstvech z 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., dle něhož musí činnost družstva zůstatí obmezena na členy. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, jest v nesporném řízení dovolací rekurs přípustným jen tehdy, je-li napadené usnesení ve zřejmém rozporu se zákonem neb se spisy nebo zmatečné. Těchto podmínek v tomto případě není a stačí proto poukázati k důvodům souhlasných usnesení obou nižších soudů, k nimž vzhledem k vývodům dovolacího rekursu dodati jest ještě toto: Dle Šu 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z. jest účelem společenstva podpora výdělků a hospodářství vlastních členů společným provozem podniku. Má tudíž směřovati veškerá činnost družstva výhradně ku prospěchu jeho členů. Zamýšlenou změnou stanov má však býti činnost družstva zásadně rozšířena i na nečleny bez jakéhokoliv obmezení, nečlenové mají býti účastnými výhod, jichž získání pro členy bylo právě účelem zřízení družstva. To odporuje zřejmě pojmovému určení společenstva a proto právem oba nižší soudy zápis této změny stanov do obchodního rejstříku nepovolily. Uvésti jest ještě, že praxe v této otázce kolísá (proti rozhodnutím bývalého nejvyššího soudu ve Vídni, k nimž poukazuje dovolací rekurs, možno opět uvéstí rozhodnutí odchylná na př.: A. Cl. č. 1881, 1894, 2131, 2478, 2543, 2561, 2578, 2602). Nejvyšší soud nemá příčiny, by se uchýlil od zásady vyslovené v rozhodnutí čís. 1756 sb. n. s.

Čís. 4986.

Usnesení rekursního soudu nelze napadati dovolacím rekurem z důvodu, že nebylo rozhodnuto o útratách, nýbrž dlužno žádati u rekursního soudu za doplnění jeho usnesení.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1925, R I 330/25.)

Nejvyšší soud odmítl rekurs do usnesení prvního soudu (vrchního zemského soudu) o návrhu na delegaci.